

MIHOČEVIĆ & BAJS
ODVJETNIČKI URED

03 -07- 2020

P R I M L J E N O
e-komunikacija

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

1. u spis
2. u rad
3. na znanje
4. po upitu
5. stranci

Poslovni broj: 23 Gž R-21/20-6

U I M E REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ivice Veselića, predsjednika vijeća, Tihane Marije Miladin, člana vijeća i suca izvjestitelja i Vlaste Horvat Mataić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ante Čovića iz Zagreba, [REDACTED], zastupanog po punomoćnicima Maru Mihočeviću i Denisu Bajsu, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mihočević&Bajs d.o.o. iz Zagreba, Smičiklasova 18/III, protiv tuženika Sveučilišta u Zagrebu, Filozofski fakultet, Zagreb, Ivana Lučića 3, OIB: 90633715804, zastupan po dekanici Vesni Vlahović-Štetić, a ona zastupana po punomoćniku Vladimiru Modriću, odvjetniku u Zagrebu, Martićeva 47, radi utvrđenja i isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-5482/2018-27 od 13. studenoga 2019., dana 26. lipnja 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao djelomično neosnovana žalba tuženika i potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-5482/2018-27 od 13. studenoga 2019. u pobijanom dijelu pod točkama II., III. i IV. izreke.

II. Preinačuje se presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-5482/2018-27 od 13. studenoga 2019. u dijelu pod točkom I. izreke i sudi:

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj na radnom mjestu kod tuženika uznenmiravan od strane prof. dr. sc. Vesne Vlahović-Štetić, dekanice tuženika i redovite profesorice u trajnom zvanju na Odsjeku za psihologiju tuženika.“

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak žalbenog postupka u iznosu od 781,25 kn.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom je odlučeno:

„I. Utvrđuje se da je tužitelj na radnom mjestu kod tuženika uznemiravan od strane prof. dr. sc. Vesne Vlahović-Štetić, dekanice tuženika i redovite profesorice u trajnom zvanju na Odsjeku za psihologiju tuženika.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju na ime naknade neimovinske štete iznos od 25.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 15. studenog 2018. pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovackim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 11.250,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. studenog 2019. pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovackim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti.“

Protiv presude tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev, podredno ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, uz naknadu troškova žalbe.

Tužitelj u odgovoru na žalbu osporava žalbene navode i predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu, uz naknadu troška odgovora na žalbu.

Žalba tuženika je djelomično osnovana.

Suprotno žalbenim navodima, u prvostupanjskom postupku nije počinjena povreda iz čl. 354. st. 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP) budući se presuda suda prvog stupnja može ispitati, izreka presude je razumljiva, ne proturječi sama sebi niti razlozima presude, razlozi o svim odlučnim činjenicama važnim za presuđenje u ovom predmetu jasni su i neproturječni, te ne postoji proturječnost između onoga što se o razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

Ispitujući pobijanu presudu, kao i postupak koji joj je prethodio, ovaj sud nije utvrdio da bi bile počinjene niti ostale bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP, a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

Predmet ovog postupka jest zahtjev tužitelja za utvrđenjem da je tužitelj uznemiravan na radnom mjestu kod tuženika od strane prof. dr. sc. Vesne Vlahović-Štetić, dekanice tuženika, te zahtjev za naknadom neimovinske štete u iznosu od 25.000,00 kn.

Među strankama nije sporna činjenica da je tužitelj radni odnos kod tuženika zasnovao 15. listopada 1976., da je tužitelj temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme u punom radnom vremenu (dalje u tekstu: Ugovor o radu) od 31. ožujka 1996. zaposlen kod tuženika u znanstveno-nastavnom zvanju i na radnom mjestu nastavnika u Odsjeku za filozofiju, te da su tužitelj i tuženik dana 25. rujna 2014. sklopili Dodatak Ugovoru o radu za rad do isteka akademske godine 2018./2019. u punom radnom vremenu. Nije sporno da je radni odnos tužitelja kod tuženika prestao 15. studenoga 2018. Sporazumom o prestanku radnog odnosa od 7. studenoga 2018., sklopljenim na zahtjev tužitelja.

Sporno je li tužitelj uznemiravan na radnom mjestu od strane dekanice tuženika, te je li postupanje dekanice tuženika prema tužitelju dovelo do povrede ugleda, časti i dostojanstva tužitelja.

Tijekom postupka utvrđene su slijedeće bitne činjenice:

- da je prof. dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić postala dekanica tuženika 1. listopada 2017.,
- da je prof. dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić dana 7. studenoga 2017. e-mailom primila upit novinara portala Srednja.hr Duje Kovačevića o troškovniku i cijelokupnom računovodstvu vezanom uz projekt integrativne bioetike koji je vodio tužitelj, a za koji je 2011. dodijeljeno 250.000 kuna i završnom izvješću koje potvrđuje dovršetak projekta,
- da je prof. dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić od voditeljice Ureda za poslijediplomske studije dobila obavijest da kod tuženika nikada nije započeo postupak za pokretanje doktorskog studija integrativne bioetike,
- da prof. dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić nije provjeravala jesu li izvješća koja se odnose na projekt integrativne bioetike dostavljena Sveučilištu, te da niti u jednom trenutku nije kontaktirala tužitelja u pogledu projekta, izvješća, financiranja tog projekta i doktorskog studija,
- da je prof. dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić e-mailom od 9. studenog 2017. izvjestila novinara Duju Kovačevića da je u periodu od siječnja 2012. do lipnja 2013. provođen projekt pod nazivom „Integrativna bioetika: razvijanje centra izvrsnosti i doktorskog studija Sveučilišta u Zagrebu“ pod vodstvom tužitelja koji je financiran iz Fonda za razvoj Sveučilišta u Zagrebu, da je u 2012. tuženiku doznačeno 100.000,00 kuna za aktivnosti navedenog projekta, a 2013. preko 150.000,00 kuna. Do kraja 2013. godine za potrebe realizacije navedenog projekta utrošeno je ukupno 245.870,23 kuna, kao i da tuženik u svojoj arhivi nije pronašao odgovarajući izvještaj o provođenju ovog projekta. Nadalje ga je izvjestila da kod tuženika nikada nije predložen niti je prošao kroz formalnu proceduru program doktorskog studija integrativne bioetike,
- da je novinar Duje Kovačević 19. studenoga 2017. objavio članak u kojem su bile iznesene eksplizitne tvrdnje dekanice da nema periodičkog i završnog izvještaja o projektu integrativne bioetike, pri čemu je precizno naveden podatak o utrošenim sredstvima, a do kojeg podatka se moglo doći jedino uvidom u izvješća,
- da je tužitelj nakon objave članka 23. studenoga 2017. od tuženika zatražio podatke o izvještajima i dokumentaciji za projekt integrativne bioetike, te je odmah dobio ispis iz kojeg je vidljivo da je tužitelj kao voditelj projekta ispunio ciljeve projekta, odnosno da je pokrenut studij integrativne bioetike, da je tužitelj predao opsežan elaborat koji je prihvaćen na sjednici

Fakultetskog vijeća od 23. svibnja 2013., te je pokrenut doktorski studij integrativne bioetike, da je tužitelj Fondu za razvoj Sveučilišta je dostavio periodički izvještaj o završetku projekta, kao i završni izvještaj o izvršenju projekta,

- da prof. dr. sc. Vesna Vlahović Štetić, nakon što je objavljen predmetni članak s netočnim podacima o projektu kojeg je vodio tužitelj, kao zakonska zastupnica tuženika nije uputila javni demanti i ispriku.

Temeljem naprijed navedenih činjenica prvostupanjski sud pravilno zaključuje da dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić novinara portala Srednja.hr Duju Kovačevića nije potpuno izvjestila o podacima koji su ga zanimali, pri čemu nije postupila savjesno i nije upotrijebila dužnu pažnju koja se od nje kao dekanice tuženika očekuje, te je postupila suprotno odredbi čl. 63. st. 3. Zakona o znanosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj: 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 46/07., 63/11., 94/13., 139/13. i 131/17., dalje u tekstu: ZZDVO) koja uključuje obvezu dekana na pravilno i potpuno izvještavanje novinara o postavljenim pitanjima.

Prvostupanjski sud je u postupku nadalje utvrdio:

- da je dekanica tuženika, dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić 8. studenoga 2017. zaprimila Molbu za pokretanjem odgovarajućeg postupka od 7. studenog 2017. (list 34 spisa) dr. sc. Tomislava Bracanovića, dr. sc. Pavela Gregorića, dr. sc. Tomislava Janovića i dr. sc. Davora Pećnjaka povodom „Prijave tužitelja, dr. sc. Line Veljaka i dr. sc. Branka Despota zbog neetičnog postupka iznošenja lažnih podataka o radovima tužitelja prilikom izbora tužitelja u zvanje redovitog profesora“ (2011.) i „Dodatnog očitovanja uz Prijavu iz 2011.“,

- da je o prijavi od 9. veljače 2011. ad hoc Etičko povjerenstvo Sveučilišta u Zagrebu donijelo Mišljenje dana 4. travnja 2012. u kojem je izneseno da se u dostavljenim predmetima ne radi o plagijatu ili njegovim pojavnim oblicima, jer se pitanje višestrukog objavljivanja rezultata znanstvenog istraživanja ne može izjednačiti s plagijatom, dok se kod napredovanja u zvanje može govoriti samo o tome udovoljava li pojedini kandidat zadanim kriterijima ili ne (što može procijeniti jedino stručno povjerenstvo),

- da je tužitelj iz članka „Prodavači etike“ koji je 1. veljače 2018. objavljen u tjedniku „Novosti“ saznao da je Povjerenstvo u sastavu Damir Agićić, Željka Kamenov, Snježana Rodek, Nikola Tomašegović i Marko Liker jednoglasno zaključilo da „Ponašanje prof. Ante Čovića te profesora Line Veljaka i Branka Despota u konkretnom prijavljenom slučaju predstavlja ozbiljno kršenje etičkih načela i običaja dobre prakse u humanističkim znanostima“, te da Povjerenstvo nije zaprimilo pisani nalog dekanice za otvaranje predmeta, nego samo usmeno odobrenje, da je o postupku pred Povjerenstvom trebao biti obaviješten sveučilišni Etički savjet i članovi zajednice protiv kojih se vodio postupak pred Povjerenstvom, dakle tužitelj,

- da je nakon objave spornog članka od 1. veljače 2018. Povjerenstvo tuženika dalo kolektivnu ostavku, te je dekanica tuženika 21. veljače 2018. predložila sedam novih članova povjerenstva koje je Fakultetsko vijeće potvrdilo i izabralo.

Imajući u vidu sadržaj odredbe članka 33. Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu od 15. svibnja 2007. (dalje u tekstu: Etički kodeks Sveučilišta) i Vodič kroz rad tijela u etičkom postupku i primjerima dobre prakse Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 25. siječnja 2016. prvostupanjski sud pravilno zaključuje da je dekanica tuženika povrijedila pravila postupanja sukladno Etičkom kodeksu kada je pokrenula postupak pred Etičkim

povjerenstvom protiv tužitelja neobrazloženim, usmenim zahtjevom i kada o pokretanju postupka nije obavijestila tužitelja i Etički savjet.

Naime, u smislu odredbe članka 33. st. 1. Etičkog kodeksa Sveučilišta postupak pred Etičkim povjerenstvom sastavnice pokreće se zahtjevom za davanje mišljenja o sukladnosti određenog djelovanja ili ponašanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa. Stavkom 2. istog članka propisano je da zahtjev za davanjem mišljenja podnosi dekan sastavnice ili rektor Sveučilišta po vlastitoj inicijativi ili na prijedlog drugih tijela ili članova sveučilišne zajednice. Zahtjev se podnosi predsjedniku nadležnog Etičkog povjerenstva ili, ako nadležno Etičko povjerenstvo nije osnovano, Etičkom savjetu. Člankom 33. st. 5. Etičkog kodeksa Sveučilišta propisano je da zahtjev za davanjem mišljenja mora biti određen, i mora točno i precizno opisati načelno pitanje o kojem je riječ i /ili konkretne okolnosti slučaja i djelovanje odnosno ponašanje za sukladnost kojih se s načelima i pravilima Etičkog kodeksa traži mišljenje, te se sukladno čl. 33. st. 7. mora dostaviti i Etičkom savjetu, ako mu nije izravno podnesen.

Prema Vodiču kroz rad tijela u etičkom postupku i primjerima dobre prakse Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 25. siječnja 2016. zahtjev za pokretanje postupka podnosi isključivo dekan sastavnice ili rektor po osobnoj inicijativi ili na prijedlog drugih članova i tijela akademske zajednice. Također, podnositelj zahtjeva, u konkretnom slučaju dekanica tuženika treba obavijestiti drugu stranu u postupku (tužitelja) da je pokrenut postupak o sukladnosti njegova postupanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa. Navedenim stranama se kasnije treba dostaviti mišljenje. Ako je u mišljenju utvrđeno da određeno ponašanje nije u skladu s načelima i pravilima Etičkog kodeksa, ono može sadržavati i stajalište na koji bi se način moglo izbjegći kršenje Etičkog kodeksa, kao i stajalište o mjerama koje bi mogle pridonijeti da do takvih povreda ubuduće ne dolazi. Etičko povjerenstvo svoje mišljenje dostavlja isključivo podnositelju zahtjeva za pokretanje postupka, dakle dekanu ili rektoru, koji zaprimljeno mišljenje dostavlja svim zainteresiranim osobama kao i Etičkom savjetu, koji praćenjem i proučavanjem rada etičkih tijela stječe uvid u probleme, izazove i dobre i loše prakse pri vođenju etičkih postupaka, stoga je posebno skrenuta pozornost obvezu dostavljanja mišljenja Etičkom savjetu koje je osnovano radi jedinstvenog tumačenja Etičkog kodeksa. Obveza je Etičkog savjeta pregledati i pročitati pristigla mišljenja etičkih povjerenstava na koji se način utvrđuje je li postupak proveden prema pravilima Etičkog kodeksa i je li mišljenje u skladu sa sveučilišnom etičkom praksom i tumačenjima Etičkog kodeksa. Etički savjet će zaključiti kako je postupak proveden u skladu sa odredbama Etičkog kodeksa i kako je mišljenje u skladu s praksom, ili da nije, u kojem slučaju će se обратiti Etičkom povjerenstvu sastavnici za obrazloženje.

U prvostupanskom postupku je nadalje utvrđeno:

- da je 30. travnja 2018. dekanica tuženika temeljem Molbe za pokretanjem odgovarajućeg postupka od 7. studenog 2017. dr. sc. Tomislava Bracanovića, dr. sc. Pavela Gregorića, dr. sc. Tomislava Janovića i dr. sc. Davora Pećnjaka predsjednici novoimenovanog Etičkog povjerenstva prof. dr. sc. Ladi Čale Feldman podnijela Zahtjev za davanjem mišljenja o sukladnosti postupanja tužitelja, prof. dr. sc. Line Veljaka i prof. dr. sc. Branka Despota s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu zbog neetičnog postupka iznošenja lažnih podataka o radovima tužitelja prilikom izbora u redovitog profesora,

- da je u Molbi dekanica kao predlagateljica navela da su tužitelj kao pristupnik, te profesori Despot i Veljak kao članovi stručnog povjerenstva prikrili činjenicu da je većina

radova na temelju kojih je tužitelj izabran 2005. u redovitog profesora već bila vrednovana prilikom njegovog izbora u izvanrednog profesora 1999.,

- da je dekanica tuženika 8. svibnja 2018. obavijestila tužitelja o ponovnom pokretanju postupka pred Etičkim povjerenstvom,

- da je u mišljenju Etičkog povjerenstva od 9. srpnja 2018. navedeno da su tužitelj i profesori Veljak i Despot prekršili čl. 10. st. 4. Etičkog kodeksa Sveučilišta jer su podnijeli privatnu tužbu za kazneno djelo klevete protiv onih članova sveučilišne zajednice koji su podnijeli prijavu protiv tužitelja i prof. Despota i Veljka od 9. veljače 2011., međutim da se Etičko povjerenstvo tuženika ne može se očitovati o povredi etičnosti u postupku izbora u zvanje iz 2005. niti povredom pojedinih članaka postojećeg Etičkog kodeksa Sveučilišta teretiti tužitelja u zvanje redovitog profesora,

- da je tužitelj protiv Mišljenja Etičkog povjerenstva tuženika od 9. srpnja 2018. podnio tužbu Ustavnom судu Republike Hrvatske, te je Ustavni sud Republike Hrvatske odlukom od 8. studenog 2018. usvojio tužbu tužitelja i ukinuo Mišljenje Etičkog povjerenstva tuženika od 9. srpnja 2018.,

- da je dekanica tuženika Pozivom od 3. listopada 2018. sazvala sjednicu Fakultetskog vijeća tuženika te je predložila dnevni red pod toč. 14. „Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanjem znanstveno-nastavnog zvanja prof. dr. sc. Anti Čoviću“,

- da je 9. listopada 2018. dekanica tuženika zaprimila zahtjev za očitovanjem i upozorenje rektora Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Damira Borasa u kojem se dekanica tuženika upozorava da predloženo i eventualno namjeravano imenovanje povjerenstva za oduzimanjem znanstveno-nastavnog zvanja prof. dr. sc. Anti Čoviću moglo predstavljati zloupotrebu ovlaštenja dekanice,

- da je dekanica tuženika 12. listopada 2018. zaprimila novi dopis rektora Sveučilišta u Zagrebu, kao odgovor na njezino očitovanje od 10. listopada 2018., u kojem joj se ponovno ukazuje da bi imenovanje stručnoga povjerenstva za oduzimanjem znanstveno-nastavnog zvanja prof. dr. sc. Anti Čoviću moglo predstavljati zloupotrebu ovlaštenja dekanice,

- da je 31. listopada 2018. dekanica tuženika zaprimila Upozorenje Povjerenika za zaštitu dostojanstva tuženika radi izvršenog uz nemiravanja tužitelja, te je dekanici tuženika preporučeno da obustavi postupak protiv tužitelja i da stavi izvan snage Odluku o imenovanju Stručnog povjerenstva,

- da je dekanica tuženika unatoč naprijed navedenim upozorenjima rektora i Povjerenika za zaštitu dostojanstva Odlukom od 5. studenoga 2018. imenovala stručno povjerenstvo za razmatranje i utvrđivanja valjanih razloga za oduzimanje znanstvenog nastavnog zvanja tužitelju,

- da je nakon donošenja odluke Ustavnog suda od 8. studenog 2018. Odsjek za filozofiju tuženika 12. studenoga 2018. podnio prijedlog Fakultetskom vijeću tuženika da se u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća od 21. studenoga 2018. uvrsti točka Odluka o opozivanju odluke koju je Fakultetsko vijeće tuženika donijelo na sjednici 10. listopada 2018. pod nazivom „14. Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelju,

- da je Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu dana 12. studenog 2018. dekanici tuženika i predsjednici Etičkog povjerenstva prof. dr. sc. Ladi Čale Feldman dostavio Odgovor o Mišljenju o sukladnosti postupanja tužitelja, prof. dr. sc. Line Veljaka i prof. dr. sc. Branka Despota s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu. Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu ne vidi razlog zašto je postupak ponovno pokrenut.

Temeljem navedenih utvrđenja prvostupanjski sud pravilno zaključuje da je dekanica tuženika prof. dr. sc. Vesna Vlahović-Štetić postupila suprotno odredbama članaka 35. i 37. ZZDVO kada je na dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća uvrstila točku „Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanjem znanstveno-nastavnog zvanja prof. dr. sc. Anti Čoviću“, te kada je unatoč upozorenjima rektora i Povjerenika za zaštitu dostojanstva, donijela Odluku o imenovanju stručnoga povjerenstva, čime je prejudicirala da je postupak oduzimanja znanstveno nastavnog zvanja tužitelja započeo, iako to nije bio slučaj.

Naime, odredbom člankom 37. st. 2. ZZDVO propisano je da se znanstveno zvanje može oduzeti: 1) ako se pojave činjenice i dokazi iz kojih proizlazi da u trenutku izbora u znanstveno zvanje pristupnik nije ispunjavao propisane uvjete za izbor, 2) ako se utvrdi da znanstveni radovi na temelju kojih je znanstvenik izabran u znanstveno zvanje predstavljaju plagijat ili da su istraživanja na kojima se temelje krivotvorena te 3) u slučajevima teških povreda etičkog kodeksa. Postupak oduzimanja zvanja može pokrenuti znanstvena organizacija, matični odbor, područno vijeće, Nacionalno vijeće za znanost ili Odbor za etiku. Postupak oduzimanja znanstvenog zvanja provodi se odgovarajućom primjenom čl. 35. (čl. 37. st. 3. ZZDVO). Postupak oduzimanja znanstvenog zvanja provodi odgovarajući matični odbor u roku najviše 120 dana od dana pokretanja postupka (čl. 37. st. 4. ZZDVO).

Polazeći od utvrđenja da dekanica tuženika:

- novinara portala Srednja.hr Duju Kovačevića nije potpuno izvjestila o podacima koji su ga zanimali, uslijed čega je na istom portalu objavljen članak koji je tužitelja prikazao kao osobu odgovornu za zlouporabu sredstva Fonda za razvoj Sveučilišta,

- usmeno je odobrila pokretanje postupka protiv tužitelja pred Etičkim povjerenstvom tuženika temeljem Molbe dr. sc. Tomislava Bracanovića, dr. sc. Pavela Gregorića, dr. sc. Tomislava Janovića i dr. sc. Davora Pećnjaka od 7. studenog 2017. koja se odnosi na pokretanje odgovarajućeg postupka povodom njihove Prijave iz 2011. o kojoj prijavi je Etičko povjerenstvo Sveučilišta u Zagrebu dana 4. travnja 2012. već donijelo Mišljenje,

- postupila je protivno čl. 33. st. 1. Etičkog kodeksa Sveučilišta kada nije sastavila zahtjev za davanjem mišljenja o sukladnosti određenog djelovanja ili ponašanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta i obavijestila Etički savjet Sveučilišta o navedenom i tužitelja kao drugu stranu u postupku obavijestila da je pokrenut etički postupak protiv njega,

- sporno mišljenje sukladno Vodiču kroz rad tijela u etičkom postupku i primjerima dobre prakse Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 25. siječnja 2016. nije dostavila tužitelju i Etičkom savjetu Sveučilišta u Zagrebu kao tijelu koje je prema Etičkom kodeksu Sveučilišta ovlašteno na utvrđenje je li postupak proveden prema pravilima Etičkog kodeksa Sveučilišta i je li mišljenje u skladu sa sveučilišnom etičkom praksom i tumačenjima Etičkog kodeksa Sveučilišta,

- protivno čl. 33., 35. st. 1. i 37. st. 3. ZZDVO-a, i unatoč Upozorenju rektora Sveučilišta u Zagrebu od 9. listopada 2018. je u dnevni red sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 10. listopada 2018. uvrstila točku 14. pod nazivom „Imenovanje stručnoga povjerenstva za razmatranje i utvrđivanje valjanih razloga za oduzimanje znanstveno-nastavnog zvanja tužitelja“ 1. prof. emerita dr. sc. Nadežda Čačinović, 2. prof. u miru dr. sc. Neven Sesardić i 3. nasl. prof. dr. sc. Damir Barbarić, znan. savj. u trajnom zvanju (Institut za filozofiju, Zagreb),

- niti nakon donošenja Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske od 8. studenog 2018., Odgovora Etičkog savjeta Sveučilišta u Zagrebu od 12. studenog 2018. i Prijedloga

Odsjeka za filozofiju tuženika od 12. studenog 2018. da se opozove Odluka o imenovanju stručnog povjerenstva nije poduzela adekvatne mjere kojima bi zaštitila dostojanstvo tužitelja, prvostupanjski sud zaključuje da je dekanica tuženika sustavno, ustrajno i kontinuirano uznemiravala tužitelja za vrijeme rada kod tuženika s ciljem oduzimanja njegovog znanstveno-nastavnog zvanja i eliminacije s radnog mesta te s ciljem narušavanja njegovog ugleda, časti, imena i dostojanstva.

Činjenična utvrđenja i zaključke prvostupanjskog suda u cijelosti prihvaca i ovaj sud, budući je sud prvog stupnja na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, pravilno utvrdio činjenično stanje odlučno za pravilnu primjenu materijalnog prava.

Kako tuženik u žalbi samo preocjenjuje izvedene dokaze, te ocjeni prvostupanjskog suda suprotstavlja samo vlastitu ocjenu, a koja je bez realne podloge u rezultatima postupka, ne mogu se prihvatići žalbeni prigovori nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Prvostupanjski sud je primjenom odredbe članka 7. st. 5. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14 - dalje: ZR) usvojio dio tužbenog zahtjev za utvrđenjem da je tužitelj uznemiravan na radnom mjestu od strane dekanice tuženika.

U smislu odredbe članka 7. st. 5. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14 - dalje: ZR) poslodavac je dužan zaštiti dostojanstvo radnika za vrijeme obavljanja posla od postupanja nadređenih, suradnika i osoba s kojima radnik redovito dolazi u doticaj u obavljanju svojih poslova, ako je takvo postupanje neželjeno i u suprotnosti s ovim Zakonom i posebnim zakonima.

U žalbenoj fazi postupka je i dalje sporno je li tužitelj uznemiravan na radnom mjestu od strane dekanice tuženika.

Prema odredbi čl. 130. st. 1. ZR postupak i mjere zaštite dostojanstva od uznemiravanja i spolnog uznemiravanja uređuju se posebnim zakonom, a to je Zakon o suzbijanju diskriminacije.

Odredbom članka 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije ("Narodne novine", br. 85/08. i 112/12. - dalje u tekstu: ZSD) propisano je da se diskriminacijom smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeda, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije.

Jedan od oblika diskriminacije je i uznemiravanje koju odredba čl. 3. ZSD definira kao svako neželjeno ponašanje uzrokovoano nekim od osnove iz čl. 1. st. 1. ZSD koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe, a koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje.

Iz citiranih odredbi proizlazi da se uznemiravanjem radnika smatra neželjeno ponašanje poslodavca ili nadređenog suradnika, uzrokovano osnovom iz čl. 1. st. 1. ZSD.

U smislu citiranih odredbi ZSD tužitelj je bio dužan iznijeti činjenice koje bi ukazivale na uznemiravanje, s obzirom tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da je uznemiravan na radnom mjestu kod tuženika. Tužitelj tijekom postupka nije naveo niti jednu od zakonom zabranjenih osnova diskriminacije (uznemiravanja) nabrojenih taksativno u odredbi čl. 2. st. 1. ZR na temelju koje bi bila diskriminiran (uznemiravan) na radnom mjestu.

Prema tome, postupci dekanice tuženika u odnosu na tužitelja ne predstavljaju ponašanje koje bi bilo zabranjeno primjenom navedenih odredbi Zakona o suzbijanju diskriminacije, pa je u tom dijelu prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kad je prihvatio tužbeni zahtjev radi zabrane uznemiravanja kao pod točkom I. izreke prvostupanske presude.

Međutim, sud nije vezan pravnom osnovom navedenom u tužbi, a iz činjenica koje su navedene u tužbi i tijekom postupka i koje je utvrdio pravilno prvostupanjski sud, tužitelj je opisanim postupcima dekanice tuženika bio izložen šikaniranju-mobingu, te tužitelju uz pravilnu primjenu materijalnog prava i to općih propisa obveznoga prava pripada pravo na naknadu štete.

Prema pravnom shvaćanju ovoga drugostupanjskog suda tužitelj je u konkretnom slučaju dokazao da je bio izložen mobingu na radnom mjestu čime mu je povrijeđeno dostojanstvo, ugled i čast.

Mobing je svako fizičko ili psihičko zlostavljanje na radnom mjestu bez obzira na diskriminacijsku osnovu. Mobingom se ugrožava dostojanstvo osobe u sferi komuniciranja, održavanja socijalnih odnosa i kvalitete profesionalnog statusa.

Polazeći od okolnosti konkretnog slučaja da je dekanica tuženika odmah nakon stupanja na dužnost dekanice tuženika u studenom 2017. pa sve do prestanka radnog odnosa tužitelja 15. studenoga 2018. više puta svojim radnjama doveo do toga da je tužitelj profesionalno ocrnjen u medijima, stručnoj javnosti i na radnom mjestu tako što je dala nepotpune informacije novinaru o stručnom radu tužitelja, pokrenula postupak protiv tužitelja usmenim neobrazloženim zahtjevom ne primjenjujući pri tome odredbe Etičkog kodeksa sveučilišta i ne obavještavajući tužitelja i Etički savjet o postupku, pokrenula postupak s ciljem oduzimanja znanstveno nastavnog zvanja tužitelju, iako je od strane rektora i Povjerenika za zaštitu dostojanstva upozorenja da nisu ispunjeni zakonski uvjeti za oduzimanje znanstveno nastavnog zvanja tužitelju, ovaj sud smatra da je tužitelj bio izložen mobingu u svim sferama koje karakteriziraju mobing i na opisani način je prema ocjeni ovog suda povrijeđeno dostojanstvo tužitelja.

Pravilnom primjenom odredbe čl. 19. st. 2. i čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05 i 41/08 - dalje: ZOO), koje odredbe se primjenjuju temeljem čl. 111. st. 1. ZR prvostupanjski sud je tužitelju dosudio pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 25.000,00 kn na ime pretrpljene neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti, odnosno povrede ugleda, časti i imena.

Slijedom navedenog valjalo je djelomično odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i potvrditi prvostupansku presudu na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP, a djelomično žalbu

prihvatići kao osnovanu i prvostupanjsku presudu preinačiti na temelju odredbe čl. 373. toč. 3. ZPP.

Odluka o troškovima postupka također je pravilna. Tužitelj je u cijelosti uspio sa zahtjevom za naknadu neimovinske štete u iznosu od 25.000,00 kn, te je prvostupanjski sud pravilnom primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12 i 103/14 - dalje: OT) tužitelju dosudio trošak prema vrijednosti predmeta spora od 25.000,00 kn. Iako je ovaj drugostupanjski sud djelomično preinačio prvostupanjsku presudu u dijelu kojim je tužitelj tražio da se utvrди da je uz nemiravan, tuženiku nije priznat trošak parničnog postupka, jer se on u cijelosti protivio tužbi i tužbenom zahtjevu, te je svojim prigovorima izazvao trošak vođenja ovog postupka.

Tuženiku, koji je djelomično uspio sa žalbom u omjeru od 50% je prema Tbr. 10/1 OT dosuden trošak žalbenog postupka u iznosu od 781,25 kn (čl. 166. st. 1. ZPP u vezi s čl. 154. st. 2. ZPP).

Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška odgovora na žalbu, temeljem odredbe čl. 155. st. 1. ZPP, jer isti nije bio potreban za vođenje postupka.

U Zagrebu, 26. lipnja 2020.

Predsjednik vijeća:
Ivica Veselić

Dokument je električki potpisani:
IVICA VESELIĆ
Vrijeme potpisivanja:
29-06-2020
12:20:40

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523837313334303639313538
L=ZAGREB
S=VESELIĆ
G=IVICA
CN=IVICA VESELIĆ

Broj zapisa: **17897-006e6**

Kontrolni broj: **0da34-6123d-9fc61**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisani sljedećim certifikatom:
CN=IVICA VESELIĆ, L=ZAGREB, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Zagrebu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.